

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. január 31.*

„98/70/EK irányelv — A benzin és a dízelüzemanyagok minősége — 3., 4. és 5. cikk — Az üzemanyagokra alkalmazandó környezetvédelmi előírások — 98/34/EK irányelv — Az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó műszaki szabványok és szabályok terén alkalmazott információszolgáltatási eljárás — 1. és 8. cikk — A »műszaki szabály« fogalma — A műszakiszabály-tervezetek közlésére vonatkozó kötelezettség — Nemzeti szabályozás, amely a benzint és/vagy dízelüzemanyagot forgalmazó olajtársaságok számára előírja, hogy ugyanabban a naptári évben meghatározott mennyiségű bioüzemanyagot is hozzanak forgalomba”

A C-26/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Grondwettelijk Hof (Belgium) a Bírósághoz 2011. január 17-én érkezett, 2010. december 22-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Belgische Petroleum Unie VZW**,

a **Continental Tanking Company NV**,

a **Belgische Olie Maatschappij NV**,

az **Octa NV**,

a **Van Der Sluijs Group Belgium NV**,

a **Belgomazout Liège NV**,

a **Martens Energie NV**,

a **Transcor Oil Services NV**,

a **Mabanaft BV**,

a **Belgomine NV**,

a **Van Raak Distributie NV**,

a **Bouts NV**,

a **Gabriels & Co NV**,

a **Joassin René NV**,

* Az eljárás nyelve: holland.

az **Orion Trading Group NV**,

a **Petrus NV**,

az **Argosoil Belgium BVBA**

és

a **Belgische Staat**

között,

a **Belgian Bioethanol Association VZW** és

a **Belgian Biodiesel Board VZW**

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta (előadó), a harmadik tanács elnökeként eljáró bíró, K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. június 7-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Belgische Petroleum Unie VZW Continental Tanking Company NV, a Belgische Olie Maatschappij NV, az Octa NV, a Van Der Sluijs Group Belgium NV, a Belgomazout Liège NV, a Martens Energie NV, a Transcor Oil Services NV, a Mabanaf BV, a Belgomine NV, a Van Raak Distributie NV, a Bouts NV, a Gabriels & Co NV, a Joassin René NV, az Orion Trading Group NV, a Petrus NV és az Argosoil Belgium BVBA képviselőiben P. Mallien és M. Deketelaere advocaten,
- a Belgische Staat képviselőiben J.-F. De Bock advocaat,
- a Belgian Bioethanol Association VZW és a Belgian Biodiesel Board VZW képviselőiben P. De Bandt avocat,
- a belga kormány képviselőiben C. Pochet, meghatalmazotti minőségben, segítője J.-F. De Bock advocaat,
- a holland kormány képviselőiben C. Wissels és B. Koopman, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőiben A. Alcover San Pedro, K. Herrmann és E. Manhaeve, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2012. július 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. április 23-i 2009/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 140., 88. o.) módosított, a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 350., 58. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 23. kötet, 182. o.; a továbbiakban: 98/70 irányelv) 3–5. cikkének, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének, az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdésének, az EUMSZ 28. cikknek és az EUMSZ 34–EUMSZ 36. cikknek, valamint az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.) módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.; a továbbiakban: 98/34 irányelv) 8. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Belgische Petroleum Unie VZW, a Continental Tanking Company NV, a Belgische Olie Maatschappij NV, az Octa NV, a Van Der Sluijs Group Belgium NV, a Belgomazout Liège NV, a Martens Energie NV, a Transcor Oil Services NV, a Mabanafit BV, a Belgomine NV, a Van Raak Distributie NV, a Bouts NV, a Gabriel & Co NV, a Joassin René NV, az Orion Trading Group NV, a Petrus NV és az Argosoil Belgium BVBA (a továbbiakban együttesen: BPU és társai) és a Belgische Staat (Belga Állam) között a Wet van 22 juli 2009 houdende verplichting tot bijmenging van biobrandstof in de tot verbruik uitgeslagen fossiele motorbrandstoffen (a bioüzemanyag szabad forgalomba bocsátott fosszilis üzemanyagokba történő keverésének kötelezettségéről szóló 2009. július 22-i törvény) (*Belgisch Staatsblad*, 2009. augusztus 3., 51920. o.; a továbbiakban: a keverési kötelezettségről szóló törvény) tárgyában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 98/34 irányelv

- 3 A 98/34 irányelv 1. cikke kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában az következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- 1) »termék«: minden iparilag előállított termék és mezőgazdasági termék, beleértve a haltermékeket is;

[...]

- 3) »műszaki leírás«: egy dokumentumban szereplő részletes leírás, amely egy termék előírt tulajdonságait határozza meg, ilyen például a minőségi színvonal, a teljesítmény, a biztonság vagy a méretek, beleértve a termékre alkalmazandó olyan követelményeket, mint a termék megnevezése, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelés-értékelési eljárások.

[...]

- 4) »egyéb követelmények«: a műszaki leírason kívüli egyéb olyan követelmény, amelyet a termékre különösen a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából írnak elő, és amely befolyásolja a termék forgalomba hozatal utáni életciklusát, ilyen követelmény például a használat, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy hulladékkezelés feltételei, ha ezek a feltételek jelentősen befolyásolhatják a termék összetételét vagy természetét, valamint értékesítését;

[...]

- 11) »műszaki szabály«: műszaki leírások és más követelmények vagy szolgáltatásra vonatkozó szabályok, beleértve a vonatkozó közigazgatási rendelkezéseket is, amelyek betartása az értékesítés, a szolgáltatásnyújtás, valamely szolgáltató létrehozása vagy a valamely tagállamban vagy annak nagyobb részén történő használat esetén *de jure* vagy *de facto* kötelező, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, kivéve a 10. cikkben foglaltakat, amelyek megtiltják valamely termék gyártását, behozatalát, értékesítést vagy használatát, vagy valamely szolgáltatás nyújtását vagy használatát, illetve valamely szolgáltató létrehozását.

[...]

[...]”

- 4 Ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A 10. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot egy közleményben a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezek nem derülnek ki már a tervezetből is.”

- 5 Az említett irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A 8. és 9. cikk nem alkalmazható a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseire, vagy azokra az önkéntes megállapodásokra, amelyek következtében a tagállamok:

- eleget tesznek a kötelező erejű közösségi jogszabályoknak, amelyek műszaki leírások vagy szolgáltatásokra vonatkozó szabályok elfogadását eredményezik a Közösségben,

[...]

- az 1. cikk 11. pontja szerinti műszaki előírás módosítására szorítkoznak, a Bizottság kérelmének megfelelően, a kereskedelmet, vagy – a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében – a szolgáltatások szabad mozgását, illetve a szolgáltató vállalkozások letelepedésének szabadságát gátoló akadály elhárítását tartva szem előtt.”

A 98/70 irányelv

- 6 A 98/70 irányelv „Benzin” című 3. cikkének (1)–(3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A tagállamok legkésőbb 2000. január 1-jén területükön megtiltják az ólmozott benzin forgalomba hozatalát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy területükön csak olyan benzin forgalmazható, amely megfelel az I. mellékletben megállapított környezeti előírásoknak.

A tagállamok a legkülső régiókat illetően mindazonáltal konkrét rendelkezéseket hozhatnak a legfeljebb 10 mg/kg kéntartalmú benzin bevezetésére vonatkozóan. Az e rendelkezést alkalmazó tagállamok a Bizottságot erről megfelelően tájékoztatják.

(3) A tagállamok előírják a forgalmazóknak, hogy biztosítsák a 2,7%-os maximális oxigéntartalmú és 5%-os maximális etanoltartalmú benzin 2013-ig történő forgalmazását, és amennyiben szükségesnek ítélik, hosszabb időszakot írhatnak elő az ilyen benzin forgalmazására. A tagállamok biztosítják a fogyasztók megfelelő tájékoztatását a benzin bioüzemanyag-tartalmával és különösen a különféle benzinkeverékek megfelelő használatával kapcsolatban.”

7 A 98/70 irányelvnek „A külső gyújtású motorokkal felszerelt járművekhez használt forgalomban lévő tüzelőanyagok környezetvédelmi előírásai” című I. melléklete a benzin esetében az etanol felső határértékét 10 térfogatszázalékban határozza meg.

8 Ezen irányelv „Dízelüzemanyag” című 4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A tagállamok biztosítják, hogy területükön csak olyan dízelüzemanyagot lehessen forgalmazni, amely megfelel a II. mellékletben megállapított előírásoknak.

A II. melléklet követelményeinek ellenére a tagállamok engedélyezhetik a 7%-nál magasabb zsírsav-metil-észter (FAME) tartalmú dízelolaj forgalomba hozatalát.

A tagállamok biztosítják a fogyasztók megfelelő tájékoztatását a dízelüzemanyag bioüzemanyag-tartalmával, különösen a FAME-val kapcsolatban.”

9 Az említett irányelv „A kompressziós gyújtású motorokkal felszerelt járművekhez használt forgalomban lévő tüzelőanyagok környezetvédelmi előírásai” című II. melléklete a dízelüzemanyag esetében a FAME-tartalom felső határértékét 7 térfogatszázalékban határozza meg.

10 Ugyanezen irányelv „Szabad forgalmazás” című 5. cikke a következőképpen fogalmaz:

„Egyetlen tagállam sem tilthatja, korlátozhatja vagy akadályozhatja azon tüzelőanyagok forgalomba hozatalát, amelyek eleget tesznek az irányelv követelményeinek.”

A 2003/30/EK irányelv

11 A közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról szóló, 2003. május 8-i 2003/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 123., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 31. kötet, 188. o.) (19) és (21) preambulumbekkezdése szerint:

„(19) Az Európai Parlament 1998. június 18-i állásfoglalásában [HL C 210., 215. o.], arra szólított fel, hogy a bioüzemanyagok piaci részesedése öt éven belül érje el a 2%-ot egy olyan intézkedéscsomag révén, mely többek közt adómentességet, a feldolgozóiparnak nyújtott pénzügyi támogatásokat és az olajtársaságok számára kötelező bioüzemanyag-hányadra vonatkozó előírást tartalmaz.

[...]

(21) A bioüzemanyagok alkalmazásának ösztönzésére irányuló nemzeti politikák nem vezethetnek az olyan üzemanyagok szabad forgalmának tilalmához, amelyek eleget tesznek a Közösség jogszabályaiban előírt harmonizált környezetvédelmi előírásoknak.”

- 12 Ezen irányelv célja – az 1. cikke szerint – a bioüzemanyagok, illetve egyéb megújuló üzemanyagok alkalmazásának ösztönzése a közlekedési célú dízel-, illetve benzinüzemanyagok kiváltására a tagállamokban, ezáltal hozzájárulva olyan célok eléréséhez, mint az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásoknak való megfelelés, a környezetbarát ellátási biztonság és a megújuló energiaforrások alkalmazásának ösztönzése.
- 13 Az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen fogalmaz:
- „a) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy bioüzemanyagok és más megújuló üzemanyagok forgalomba kerülő mennyisége legalább egy bizonyos részarányt elérjen, és ennek érdekében nemzeti szinten tájékoztató jellegű célokat kell megállapítaniuk.
- b) i. E célok tekintetében a vonatkoztatási érték a piacakon 2005. december 31-ig forgalomba hozott benzin- és dízelüzemanyagok 2%-a, az energiatartalom alapján számítva.
- ii. E célok tekintetében a vonatkoztatási érték a piacakon 2010. december 31-ig forgalomba hozott benzin és dízelüzemanyagok 5,75%-a, az energiatartalom alapján számítva.”

A 2009/28/EK irányelv

- 14 A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 140., 16. o.) (9) preambulumbekzdése kimondja:

„A 2007 márciusában tartott Európai Tanács újra megerősítette a Közösség elkötelezettségét a megújuló energiaforrásokból előállított energia 2010 utáni, a Közösség egészében való fejlesztése iránt. Jóváhagyta a 20%-os kötelező célkitűzést a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a Közösség összes energiafogyasztásában való részarányára vonatkozóan, és a minden tagállam által költséghatékony módon bevezetendő és elérendő kötelező minimális célkitűzést a bioüzemanyagoknak a közlekedési benzin- és dízelüzemanyag legalább 10%-át kitevő részarányára vonatkozóan. Megállapította, hogy a bioüzemanyagokra vonatkozó kötelező jellegű célkitűzés helyes, feltéve, hogy termelésük fenntartható, a második generációs bioüzemanyagok kereskedelmi forgalmazásra alkalmassá válnak, és a [...] [98/70 irányelvet] a megfelelő arányokban való üzemanyag-keverés lehetővé tétele érdekében módosítják. [...]”

- 15 A 2009/28 irányelv 1. cikke szerint:

„Ez az irányelv közös keretet hoz létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására. Kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt összarányára és a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedésben felhasznált részarányára vonatkozóan. [...]”

- 16 Az említett irányelv 3. cikke (4) bekezdésének első albekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában felhasznált részaránya 2020-ban legalább az egyes tagállamokban közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás 10%-a legyen.”

- 17 Ugyanezen irányelv 26. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint:

„(2) A 2003/30/EK irányelv 2. cikkét, 3. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését és 5. és 6. cikkét 2010. április 1-jei hatállyal el kell hagyni.

(3) A 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv 2012. január 1-jétől hatályát veszti.”

A belga jog

18 A keverési kötelezettségről szóló törvény 4. cikkének 1. §-a szerint:

„A benzin- és/vagy dízeltermékeket szabad forgalomba bocsátó, nyilvántartásba vett olajtársaságok kötelesek ugyanabban a naptári évben az alábbiak szerint meghatározott mennyiségű fenntartható bioüzemanyagot is szabad forgalomba bocsátani:

- a szabad forgalomba bocsátott dízeltermékek mennyisége legalább 4 térfogatszázalékának megfelelő mennyiségű FAME-t;
- a szabad forgalomba bocsátott benzintermékek mennyisége legalább 4 térfogatszázalékának megfelelő mennyiségű bioetanolt tisztán vagy bio-ETBE formájában.”

19 A keverési kötelezettségről szóló törvény 5. cikkének szövege a következő:

„A fenntartható bioüzemanyagok 4. cikk szerinti szabad forgalomba bocsátására a szabad forgalomba bocsátott benzin- és/vagy dízeltermékekkel történő összekeverés útján kerül sor a dízeltermékekre vonatkozó NBN EN 590-es szabvány és a benzintermékekre vonatkozó NBN EN 228-as szabvány betartása mellett.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

20 A kérdést előterjesztő bírósághoz 2009. október 15-án benyújtott keresetlevélben a BPU és társai a keverési kötelezettségről szóló törvény megsemmisítését kérték.

21 A Grondwettelijk Hof (belga alkotmánybíróság) ebben a helyzetben felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1. Úgy kell-e értelmezni a [98/70] irányelv 3., 4. és 5. cikkét, valamint adott esetben az [EUSZ] 4. cikk (3) bekezdését és az [EUMSZ] 26. cikk (2) bekezdését, az [EUMSZ] 28. és az [EUMSZ] 34–36. cikkét, hogy azokkal ellentétes az olyan törvényi rendelkezés, amely alapján a benzin- és/vagy dízeltermékeket szabad forgalomba bocsátó, nyilvántartásba vett olajtársaságok kötelesek ugyanabban a naptári évben meghatározott mennyiségű fenntartható bioüzemanyagot is szabad forgalomba bocsátani, mégpedig a szabad forgalomba bocsátott benzintermékek mennyisége legalább 4 térfogatszázalékának megfelelő mennyiségű bioetanolt tisztán vagy bio-ETBE formájában és a szabad forgalomba bocsátott dízeltermékek mennyisége legalább 4 térfogatszázalékának megfelelő mennyiségű FAME-t?
2. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni a [98/34] irányelv 8. cikkét, hogy az – ugyanezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése ellenére – úgy rendelkezik, hogy a Bizottsággal közölni kell azon rendelkezés tervezetét, amely alapján a benzin- és/vagy dízeltermékeket szabad forgalomba bocsátó, nyilvántartásba vett olajtársaságok kötelesek ugyanabban a naptári évben meghatározott mennyiségű fenntartható bioüzemanyagot is szabad forgalomba bocsátani, mégpedig a szabad forgalomba bocsátott benzintermékek mennyisége legalább 4 térfogatszázalékának megfelelő mennyiségű bioetanolt tisztán vagy bio-ETBE formájában és a szabad forgalomba bocsátott dízeltermékek mennyisége legalább 4 térfogatszázalékának megfelelő mennyiségű FAME-t?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 22 A Belgian Bioethanol Association VZW és a Belgian Biodiesel Board VZW azt állítják, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan amiatt, hogy a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárás keretében a BPU és társai soha nem hivatkoztak a 98/34 irányelv és a 98/70 irányelv megsértésére, ezért az uniós jog e bíróság által kért értelmezése nyilvánvalóan egyáltalán nem függ össze az alapügy tárgyával.
- 23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az a tény, hogy az alapeljárás felei a kérdést előterjesztő bíróság előtt nem vetettek fel közösségi jogi kérdést, még nem zárja ki, hogy ez a bíróság a Bírósághoz forduljon. Az előzetes döntéshozatali kérelem Bírósághoz történő előterjesztésének előírásával, amikor „egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel”, az EUMSZ 267. cikk második és harmadik bekezdése nem szándékozott e kérelem előterjesztését kizárólag azon esetekre korlátozni, amelyekben az alapeljárásban részt vevő egyik vagy másik fél kezdeményezi a közösségi jog értelmezésére vagy érvényességére vonatkozó kérdés felvetését, hanem kiterjed azon esetekre is, amelyekben maga a nemzeti bíróság vet fel ilyen kérdést, ha úgy ítéli meg, hogy a kérdésre vonatkozóan a Bíróság döntése „szükséges ítélete meghozatalához” (a 126/80. sz. Salonia-ügyben 1981. június 16-án hozott ítélet [EBHT 1981., 1563. o.] 7. pontja és C-251/11. sz. Huet-ügyben 2012. március 8-án hozott ítélet 23. pontja).
- 24 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében kizárólag az ügyben eljáró és határozathozatalra hivatott nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – ítélete meghozatalához szükségesnek tartja-e az előzetes döntéshozatalt, és ha igen, a Bíróságnak feltett kérdései relevánsak-e. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések a közösségi jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (a C-341/05. sz. Laval un Partneri ügyben 2007. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-11767. o.] 45. pontja, valamint a C-317/08-C-320/08. sz., Alassini és társai egyesített ügyekben 2010. március 18-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-2213. o.] 25. pontja).
- 25 Ezenkívül, amennyiben a 98/70 irányelv a benzin és a dízelüzemanyag összetételére vonatkozó környezeti előírásokról szóló rendelkezéseket tartalmaz, amely üzemanyagok Európai Unión belüli szabad forgalmazásának biztosítása ezen irányelv célja, és amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint ezen rendelkezéseknek a belga szabályozás általi megsértése ellentétes a kereskedelem és az ipar szabadságával, valamint az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével is, nem lehet azt állítani, hogy az uniós jog e bíróság által kérelmezett értelmezése nyilvánvalóan egyáltalán nem függ össze az alapügy tárgyával.
- 26 E körülmények között az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 27 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy ha valamely területet uniós szinten harmonizáltan szabályoztak, minden e területre vonatkozó nemzeti intézkedést a harmonizációs intézkedés rendelkezései alapján kell megítélni (lásd a C-37/92. sz., Vanacker és Lesage ügyben 1993. október 12-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-4947. o.] 9. pontját, a C-324/99. sz. DaimlerChrysler-ügyben 2001. december 13-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-9897. o.] 32. pontját, valamint a C-132/08. sz. Lidl Magyarország ügyben 2009. április 30-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3841. o.] 42. és 46. pontját).

- 28 E körülmények között úgy kell tekinteni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az első kérdésével lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 98/70 irányelv 3–5. cikkét, hogy azokkal ellentétes az alapügyben vitatotthoz hasonló nemzeti szabályozás, amely a benzin- és/vagy dízelüzemanyagot forgalmazó olajtársaságok számára előírja, hogy ugyanabban a naptári évben – az említett termékekből általuk évente forgalmazott teljes mennyiség hányadai alapján számított – meghatározott mennyiségű bioüzemanyagot is hozzanak forgalomba.
- 29 A 98/70 irányelv I. mellékletével együttesen értelmezett 3. cikkének (2) bekezdése a benzin esetében az etanol felső határértékét 10 térfogatszázalékban határozza meg.
- 30 Ezen irányelv II. mellékletével együttesen értelmezett ugyanezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a dízelüzemanyag esetében a FAME-tartalom felső határértékét – az említett (1) bekezdés második albekezdése szerinti engedélyezéstől függően – 7 térfogatszázalékban határozza meg.
- 31 Következésképpen a keverési kötelezettségről szóló törvény – azáltal, hogy az olajtársaságok számára előírja a bioetanol és a FAME legalacsonyabb mennyiségének, azaz 4 térfogatszázaléknak, a forgalmazását az általuk forgalomba hozott benzin illetőleg dízelüzemanyagokban – a bioüzemanyagok legalacsonyabb kötelező hányadát a 98/70 irányelv 3. és 4. cikkében előírt felső határértékeknél alacsonyabb szinten határozza meg.
- 32 Ebből következik, hogy ezek a hányadok megfelelnek az említett 3. és 4. cikknek, és ezekkel a rendelkezésekkel nem ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló szabályozás.
- 33 Ennek alapján rá kell mutatni, hogy a 98/70 irányelv nem határoz meg alsó határértékeket a benzin és a dízelüzemanyagok bioüzemanyag tartalma vonatkozásában, és ezen irányelv 5. cikkének megfelelően nem lehet megtiltani, korlátozni vagy megakadályozni az irányelv követelményeinek megfelelő üzemanyagok forgalomba hozatalát.
- 34 Márpedig a keverési kötelezettségről szóló törvény a bioüzemanyagok legalacsonyabb kötelező hányadát írja elő, amelyeket a törvény 5. cikke szerint a benzin- és/vagy dízelüzemanyaghoz történő keverés útján kell forgalomba hozni.
- 35 A keverési kötelezettségről szóló törvényben előírt legalacsonyabb kötelező hányadokat nem minden egyes liter forgalomba hozott üzemanyagra kell alkalmazni, hanem az évente forgalmazott üzemanyag teljes mennyiségére.
- 36 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 48–52. pontjában rámutatott, az ilyen kötelezettség korlátozhatja a 98/70 irányelv követelményeinek megfelelő üzemanyagok forgalmazását.
- 37 Mindazonáltal a 98/70 irányelv rendelkezéseit és különösen annak 5. cikkét nem lehet a 2003/30 irányelv és a 2009/28 irányelv rendelkezéseitől függetlenül értelmezni, amelyek az alapügy tényállásának és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásának időpontjában hatályban voltak.
- 38 Ugyanis az a körülmény, hogy 2009/28 irányelvet és a 2009/30 irányelvet – amely utóbbi a 98/70 irányelvet módosította – ugyanabban az időpontban fogadták el, és azok ugyanabban az időpontban léptek hatályba, és az a tény, hogy azok a 2003/30 irányelvvel együtt a megújuló energiák előállításának és használatának előmozdítására szánt intézkedések átfogó egészének részét képezik, azt jelzi, hogy az uniós jogalkotó biztosítani kívánta ezen irányelvek között a szükséges koherenciát.
- 39 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2003/30 irányelv – amelynek célja az 1. cikke szerint a bioüzemanyagok, illetve egyéb megújuló üzemanyagok alkalmazásának ösztönzése a közlekedési célú dízel-, illetve benzinüzemanyagok kiváltására a tagállamokban – nem határozza meg a tagállamok számára az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt tájékoztató jellegű nemzeti célok

eléréséhez szükséges eszközöket, hanem e tekintetben szabad választási lehetőséget hagyott számukra az elfogadandó intézkedések jellegét illetően (lásd a C-201/08. sz. Plantanol-ügyben 2009. szeptember 10-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-8343. o.] 35. pontját).

- 40 Amint az az említett irányelv (19) preambulumbekzdéséből kitűnik, a tagállamoknak különböző eszközök állnak a rendelkezésükre az irányelv szerinti célkitűzések elérésére, így többek között az adómentességi rendszer, a feldolgozóiparnak nyújtott pénzügyi támogatások, vagy az olajtársaságok számára kötelező bioüzemanyag-hányad előírása (lásd a fent hivatkozott Plantanol-ügyben hozott ítélet 36. pontját).
- 41 Ebből az következik, hogy a 2003/30 irányelv rendelkezéseivel együttesen értelmezett 98/70 irányelv 5. cikkével nem ellentétes, hogy a tagállam az olajtársaságokat arra kötelezi, hogy az utóbbi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően rögzített nemzeti szintű tájékoztató jellegű célok elérése érdekében a közlekedési célú bioüzemanyagokból egy kötelező hányadot hozzanak forgalomba a piacukon.
- 42 Annál is inkább ezt a következtetést kell levonni, ha az említett 5. cikket a 2009/28 irányelv rendelkezéseivel együttesen értelmezzük, amely utóbbi, amint az a (9) preambulumbekzdéséből és az 1. cikkéből kitűnik, kötelező nemzeti célkitűzéseket állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedésben felhasznált hányadára vonatkozóan.
- 43 Ebben a tekintetben az említett preambulumbekzdés felidézi a bioüzemanyagoknak a közlekedési benzin és dízelüzemanyag legalább 10%-át kitevő részére vonatkozó, 2020-ig minden tagállam által költséghatékony módon bevezetendő és elérendő kötelező minimális célkitűzést, amelyet a 2007 márciusában tartott Európai Tanács hagyott jóvá.
- 44 Ezt a célkitűzést megerősíti a 2009/28 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének első albekezdése, amely előírja, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában felhasznált részaránya 2020-ban legalább az egyes tagállamokban közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás 10%-a legyen.
- 45 A 2009/30 irányelv ebben az összefüggésben módosította a 98/70 irányelvet, annak érdekében, hogy – az előbbi irányelv, valamint a 2003/30 irányelv és a 2009/28 irányelv által a tagállamok számára kijelölt célkitűzésnek megfelelően – többek között előírja a bioüzemanyagok és a fosszilis üzemanyagok megfelelő arányokban való keverését, amely arányok a 98/70 irányelv I., illetőleg II. mellékletével együttesen értelmezett, ezen irányelv 3. cikke (2) bekezdésének és 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseiből következnek.
- 46 Következésképpen a 2003/30 irányelv és a 2009/28 irányelv szerinti célkitűzések elérése érdekében az olajtársaságok számára a bioüzemanyagok kötelező hányadait előíró nemzeti szabályozást nem lehet ellentétesnek tekinteni a 98/70 irányelv 3–5. cikkével, amennyiben ezek a hányadok megfelelnek az utóbbi irányelv által rögzített felső határértékeknek, és az említett hányadokat nem minden egyes liter forgalomba hozott üzemanyagra kell alkalmazni, hanem az ezen társaságok által évente forgalmazott üzemanyag teljes mennyiségére.
- 47 E körülmények között az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 98/70 irányelv 3–5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben vitatotthoz hasonló nemzeti szabályozás, amely a benzint és/vagy dízelüzemanyagot forgalmazó olajtársaságok számára – a 2003/30 irányelv, a 2009/28 irányelv és a 2009/30 irányelv által a tagállamok számára kijelölt, a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok használatának előmozdítására vonatkozó célkitűzésnek megfelelően – előírja, hogy ugyanabban a naptári évben az említett termékekhez történő keverés útján meghatározott mennyiségű bioüzemanyagot is hozzanak forgalomba, amennyiben ezt a mennyiséget az említett termékekből az olajtársaságok által évente forgalmazott teljes mennyiség hányadai alapján számítják, és ezek a hányadok megfelelnek a 98/70 irányelv által rögzített felső határértékeknek.

A második kérdésről

- 48 A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a 98/34 irányelv 8. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az előírja azon nemzeti szabályozástervezet közlését, amely a benzint és/vagy dízelüzemanyagokat forgalmazó olajtársaságokat arra kötelezi, hogy ugyanabban a naptári évben, meghatározott hányadban bioüzemanyagot is hozzanak forgalomba.
- 49 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 98/34 irányelv a megelőző ellenőrzés révén az áruk szabad mozgásának biztosítására irányul, amely az Unió egyik alapja, és ez az ellenőrzés hasznos abban az esetben, amikor az irányelv hatálya alá tartozó műszaki szabályok akadályozzák a tagállamok közötti kereskedelmet, mivel az ilyen akadály csak akkor fogadható el, ha a közérdek feltétlenül érvényesítendő követelményei teszik szükségessé (lásd a C-303/04. sz. Lidl Italia ügyben 2005. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-7865. o.] 22. pontját, a C-433/05. sz. Sandström-ügyben 2010. április 15-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-2885. o.] 42. pontját, valamint a C-361/10. sz., Intercommunale Interrosane és Fédération de l'industrie et du gaz ügyben 2011. június 9-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-5079. o.] 10. pontját).
- 50 A 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt közzéi kötelezettség a közösségi ellenőrzés megvalósításának alapvető eszköze, és az említett ellenőrzés hatékonyságát tovább erősíti az irányelv olyan értelmezése, miszerint az közzéi kötelezettség megsértése olyan lényeges eljárási hiba, amely az érintett műszaki szabályok alkalmazhatatlanságát eredményezi, és így azok nem érvényesíthetők magánszemélyekkel szemben (lásd a fent hivatkozott Lidl Italia ügyben hozott ítélet 23. pontját és a Sandström-ügyben hozott ítélet 43. pontját).
- 51 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a 98/34 irányelv 1. cikkének 11. pontja alapján a „műszaki szabály” fogalma három kategóriára osztható: az első az ezen irányelv 1. cikkének 3. pontja szerinti „műszaki leírás”, a második az említett irányelv 1. cikkének 4. pontjában meghatározott „egyéb követelmények”, a harmadik pedig valamely termék gyártásának, behozatalának, értékesítésének vagy használatának tilalma, amelyre ugyanezen irányelv 1. cikkének 11. pontja hivatkozik (lásd a C-267/03. sz. Lindberg-ügyben 2005. április 21-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-3247. o.] 54. pontját és a C-20/05. sz. Schwibbert-ügyben 2007. november 8-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-9447. o.] 34. pontját, valamint a fent hivatkozott Intercommunale Interrosane és Fédération de l'industrie et du gaz ügyben hozott ítélet 11. pontját).
- 52 Még ha feltételezzük is, hogy a keverési kötelezettségről szóló törvény rendelkezései e három kategória egyikébe tartoznak, előzetesen meg kell vizsgálni, hogy a 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírt közzéi kötelezettség alkalmazandó-e az olyan helyzetben, mint amely az alapügyben előfordul.
- 53 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 98/34 irányelv 10. cikke (1) bekezdésének utolsó francia bekezdése szerint ezen irányelv 8. cikke nem alkalmazható a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseire, amelyekkel a tagállamok az 1. cikk 11. pontja szerinti műszaki előírás módosítására szorítkoznak, a Bizottság kérelmének megfelelően, a kereskedelmet gátló akadály elhárítása érdekében.
- 54 Márpedig az alapügyet illetően a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése alapján a Belga Királyság 2007-ben közölte a Bizottsággal a bioüzemanyagok forgalombahozatali kötelezettségét bevezető szabályozás tervezetét, amelynek következtében a Bizottság az említett irányelv 9. cikkének (2) bekezdése illetőleg 8. cikkének (2) bekezdése alapján részletes véleményt és észrevételeket adott ki, amelyek az e tervezetben előírt legalacsonyabb bioüzemanyag hányadokra, valamint azok alkalmazásának módjára vonatkoztak.

- 55 Az iratokból az is kitűnik, hogy ezen részletes véleményt és ezen észrevételeket követően a Belga Királyság 2009-ben közölte a keverési kötelezettségről szóló törvény előzetes tervezetét, amelynek a legalacsonyabb kötelező bioüzemanyag-hányadokra, és ezen hányadok alkalmazásának módjára vonatkozó rendelkezéseit az említett vélemények és észrevételek figyelembevétele érdekében módosították.
- 56 Ebből következően e körülmények között a Belga Királyság a Bizottság kérelmének megfelelően a szabályozástervezet rendelkezéseinek módosítására szorítkozott a kereskedelmet gátló akadály elhárítása érdekében, ezért a 98/34 irányelv 10. cikke (1) bekezdésének utolsó francia bekezdése alapján az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírt közzlési kötelezettség nem alkalmazható a keverési kötelezettségről szóló törvény tervezetére.
- 57 E körülmények között a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 98/34 irányelvnek az ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének utolsó francia bekezdésével együttesen értelmezett 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem írja elő azon nemzeti szabályozástervezet közzlését, amely a benzint és/vagy dízelüzemanyagot forgalmazó olajtársaságokat arra kötelezi, hogy ugyanabban a naptári évben meghatározott hányadban bioüzemanyagot is hozzanak forgalomba, amennyiben ezt a tervezetet az említett 8. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerinti közzlését követően a Bizottság e tervezetre vonatkozó észrevételeinek figyelembevétele érdekében módosították, és az így módosított tervezetet ezt követően közzlétek a Bizottsággal.

A költségekről

- 58 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A 2009. április 23-i 2009/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3–5. cikkét úgy kell értelmezni hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben vitatotthoz hasonló nemzeti szabályozás, amely a benzint és/vagy dízelüzemanyagot forgalmazó olajtársaságok számára – a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról szóló, 2003. május 8-i 2003/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2009/30 irányelv által a tagállamok számára kijelölt, a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok használatának előmozdítására vonatkozó célkitűzésnek megfelelően – előírja, hogy ugyanabban a naptári évben az említett termékekhez történő keverés útján meghatározott mennyiségű bioüzemanyagot is hozzanak forgalomba, amennyiben ezt a mennyiséget az említett termékekből az olajtársaságok által évente forgalmazott teljes mennyiség hányadai alapján számítják, és ezek a hányadok megfelelnek a 2009/30 irányelvvel módosított 98/70 irányelv által rögzített felső határértékeknek .
- 2) Az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének utolsó francia bekezdésével együttesen értelmezett 8. cikkét úgy kell

értelmezni, hogy az nem írja elő azon nemzeti szabályozástervezet közlését, amely a benzint és/vagy dízelüzemanyagot forgalmazó olajtársaságokat arra kötelezi, hogy ugyanabban a naptári évben meghatározott hányadban bioüzemanyagot is hozzanak forgalomba, amennyiben ezt a tervezetet az említett 8. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerinti közlését követően a Bizottság e tervezetre vonatkozó észrevételeinek figyelembevétele érdekében módosították, és az így módosított tervezetet ezt követően közzétették a Bizottsággal.

Aláírások